

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 10.09.2021).

2. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Коновальчук проти України» (Заявление № 31928/15) от 13 октября 2016 г. *Харківська правозахисна група. Інформаційний портал «Права людини в Україні»*. URL: <https://khp.org/1478607807> (дата звернення: 28.06.2022).

3. Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Тросін проти України» (Заява № 39758/05) від 23.05.2012 р. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_940#Text (дата звернення: 28.06.2022).

4. Антонович М. Міжнародна система захисту прав людини: кризь призму України. URL: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2752/Antonovych_Mizhnarodna_systema_zakhystu2.pdf (дата звернення: 07.12.2020).

5. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.

6. ¹ Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-110>

ВИДИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ, ЩО НАДАЮТЬСЯ ІНОЗЕМЦЯМ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Шаронова Н.О.

здобувач

Закладу вищої освіти «Міжнародний університет бізнесу і права»

Базовим нормативно-правовим актом, в якому визначено правові засади надання адміністративних послуг органами публічної адміністрації є Закон України «Про адміністративні послуги» прийнятий 6 вересня 2012 року [1], в якому вперше на законодавчому рівні визначені правові засади реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг, а також покладено обов'язок органів публічної адміністрації

щодо надання таких послуг в тій сфері, в якій вони реалізують державну (публічну) політику, або в межах якої здійснюють публічне адміністрування.

Реалізуючи державну політику в сфері міграції Державна міграційна служба (далі –ДМС) України, з поміж виконання інших завдань забезпечує та організовує надання адміністративних послуг відповідно до закону та в межах своїх повноважень, що зазначено в Положенні про цей орган, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360 [2]. Як і будь-який орган виконавчої влади ДМС є суб'єктом надання адміністративної послуги, як результату здійснення його діяльності спрямованої на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків фізичних або юридичних осіб у випадку звернення таких осіб з заявою, відповідно до підстав та порядку визначеному законом. Особливе місце ДМС займає в системі органів публічної адміністрації, які надають адміністративні послуги іноземним громадянам та особам без громадянства, оскільки ДМС надає саме первинні адміністративні послуги даній категорії, в результаті отримання яких іноземці мають можливість і законні підстави для реалізації їх прав, визначених Законом України «Про правовий статус іноземців» та міжнародним законодавством.

Однак, попри те, що Законом «Про адміністративні послуги» має визначатись перелік адміністративних послуг, а також перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, перелік адміністративних послуг, що надаються органами ДМС іноземцям, та порядок їх надання регулюється на підзаконному рівні. Так, Постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2007 року №795 «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються підрозділами Державної міграційної служби, і розмір плати за їх надання (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1098) [3], визначено перелік платних послуг, що надаються цим органом [4]. Стосовно ж переліку безоплатних послуг ДМС, то він є нормативно не врегульованим.

Так, до адміністративних послуг, які надаються іноземцям на платних засадах органами ДМС віднесено: 1) оформлення та видача дозволу на імміграцію в Україну іноземцям або особам без громадянства; 2) посвідки на постійне або тимчасове проживання; 3) оформлення іноземцям та особам без громадянства продовження строку перебування на території України.

Крім того, наказом ДМС України № 48 від 11 березня 2013 року «Про затвердження інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг ДМС» [5], який прийнятий на виконання статті 8 Закону України «Про адміністративні послуги» та постанови Кабінету

Міністрів України від 30 січня 2013 року № 44 «Про затвердження вимог до підготовки технологічної картки адміністративної послуги» визначено перелік інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг іноземцям органами ДМС [6]. Виходячи з аналізу змісту даних нормативних актів, можна з'ясувати, що до переліку адміністративних послуг, що надаються іноземцям органами ДМС віднесено: 1) оформлення та видача посвідчення особи без громадянства для виїзду закордон або обмін посвідчення; 2) оформлення та видача або обмін посвідки на тимчасове проживання, у тому числі замість загубленої; 3) оформлення та видача проїзного документу біженця; 4) оформлення та видача проїзного документа особи, якій надано додатковий захист; 5) видача або обмін посвідки на постійне проживання, у тому числі замість загубленої; 6) оформлення та видача посвідчення біженця; 7) оформлення та видача посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту.

Також слід відмітити, що на офіційному сайті ДМС України визначено перелік адміністративних послуг, пов'язаний з документуванням іноземців та осіб без громадянства, до них віднесено: 1) видача посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон; 2) оформлення посвідки на постійне проживання іноземцям та особам без громадянства, які іммігрували в Україну на постійне проживання; 3) отримання дозволу на імміграцію; 4) продовження строку перебування на території України; 5) видача посвідки на тимчасове проживання; 6) оформлення і видача запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візових документів для в'їзду в Україну за клопотаннями юридичних осіб; 7) оформлення і видача запрошень іноземцям та особам без громадянства на отримання візових документів для в'їзду в Україну за заявами фізичних осіб.

Таким чином, з огляду на вище приведеній аналіз правового регулювання надання адміністративних послуг іноземцям органами ДМС, слід резюмувати, що єдиний перелік адміністративних послуг, які надаються підрозділами ДМС, у тому числі іноземцям відсутній. З огляду на це, принаймні на рівні постанови КМУ має бути визначений повний перелік таких послуг з розподілом на ті, що надаються на безоплатній та на платній основі.

Література:

1. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 вересня 2012 року № 5203-VI // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 32, ст. 409.
2. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 360 // Офіційний вісник України від 26.04.2011. № 29. Стор. 147. Ст. 1239.

3. Деякі питання надання підрозділами Міністерства внутрішніх справ та Державної міграційної служби платних послуг: Постанова Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1098 // Офіційний вісник України офіційне видання від 07.11.2011 р. 2011. № 84. С.37. Ст. 3068.

4. Перелік платних послуг, які надаються підрозділами Міністерства внутрішніх справ та Державної міграційної служби, і розмір плати за їх надання: Постанова Кабінету Міністрів України від 4 червня 2007 р. N 795 // Офіційний вісник України від 18.06.2007. № 42. Стор. 69. Ст. 1671.

5. Про затвердження інформаційних і технологічних карток надання адміністративних послуг ДМС: наказ ДМС України від 11.03.2013 № 48. Офіційний сайт Державної міграційної служби України. URL: <http://dmsu.gov.ua/posluhy>

6. Вимоги до підготовки технологічної картки адміністративної послуги: Постанова Кабінету Міністрів України від 30 січня 2013 р. № 44 // Офіційний вісник України від 12.02.2013 р. 2013 р. № 9. Стор. 28. Ст. 333.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-292-3-111>

НЕДОЛІКИ І ПЕРЕВАГИ КОНЦЕПЦІЇ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК ВНУТРІШНЬООРГАНІЗАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Набокова О.Г.

*здобувач кафедри конституційного та адміністративного права
Запорізького національного університету*

Концепція публічного адміністрування як внутрішньоорганізаційної діяльності в органах публічної влади всебічно представлена в працях Л.К. Бугайчука [1], який наводить, на його думку, переконливі аргументи, що терміни «адміністрування» та «публічне адміністрування» характеризують, в першу чергу, відносини підпорядкування, що складаються в органах виконавчої влади та інших державних органах.

Як бачимо, ця концепція взагалі не співпадає із тими уявленнями про публічне адміністрування, які пропонуються сьогодні в навчально-методичній літературі. Більш того, вона взагалі перевертає традиційні уявлення про категорії «управління» та «адміністрування» в адміністративному праві.

Подібні думки іноді можна знайти в інших наукових джерелах юридичного, економічного чи управлінського спрямування [2]. Зокрема,